

Yoel: An Introduction

R' Mordechai Torczyner – torczyner@torontotorah.com

History and Timeline

1. Sifri Devarim 342

וזאת הברכה אשר ברך משה, לפי שאמר משה לישראל דברים קשים תחילה... חזר ואמר להם דברי נוחמים... וממנו למדו כל הנביאים שהיו אומרים לישראל דברים קשים תחילה וחוזרים ואומרים להם דברי נוחמים ואין לך בכל הנביאים שהיו דבריו קשים כהושע תחילת דבריו אמר להם תן להם ד' מה תתן תן להם... וכן יואל אמר להם +יואל א ב-ד+ שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם, עליה לבניכם ספרו ואומר יתר הגזם אכל הארבה וחזר ואמר להם דברי נוחמים, +יואל ב כה+ ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק החסיל והגזם

‘And this is the berachah which Moshe blessed’ – Because Moshe spoke harsh things to Israel first... he then went back and told them consoling things... and from him all of the prophets learned to first address the Jews with harsh words and then to return with consoling words. No prophet spoke harsher words than Hosheia, who began with, ‘Gd, give them what You will give, give them...’ And so Yoel said to them, ‘Hear this, elders, and lend an ear, dwellers of the land. Did this ever occur in your days, or in the days of your ancestors? Speak of it to your children... What the *gazam* leave, the *arbeh* will consume.’ But he then spoke consoling words to them, ‘And I will complete for you the years consumed by the *arbeh*, *yelek*, *chasil* and *gazam*.’

2. Midrash, Pesikta d’Rav Kahana 16:8

א' הקב"ה לנביאי, לכו ונחמו את ירושלם... הלך יואל לנחמה, א' לה הקב"ה שלחני אצליך לנחמך, א' לו מה בידך, אמ' לה והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וג' (יואל ד: יח), אמרה לו אתמול אמרת לי, הקיצו שיכורים ובכו והלילו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיכם (שם /יואל/ א: ה), ועכשיו את' או' כך, לאיזו נאמין, לראשונה לשנייה... הלכו להם הנביאים אצל הקב"ה, ואמרו לו, רבון העולמים לא קיבלה עליה ירושלים להיתנחם, אמ' להם הק' אני ואתם נלך ונינחמנה, הוי נחמו נחמו עמי (ישעיה מ: א), נחמוה עמי, נחמוה עליונים נחמוה תחתונים, נחמוה חיים נחמוה מתים, נחמוה בעולם הזה נחמוה בעול' הבא, נחמוה על עשרת השבטים, נחמוה על שבט יהודה ובנימן, הוי נחמו נחמו עמי (שם /ישעיהו מ' /), נחמוני נחמוני עימי.

HaShem told the prophets, “Go, comfort Yerushalayim!”...

Yoel went to comfort her. He said to her: HaShem sent me to you, to comfort you.

She said: What do you have?

He said to her: ‘On that day, the mountains will drip syrup and the hills will flow with milk, etc.’

She replied: Yesterday you said to me, ‘Awake, drunkards, and cry; wail, all who drink wine, for the syrup which has been cut off from your mouths.’ Now you say this. Which should I believe, the former or the latter?...

The prophets returned to Gd and told Him: Master of the Universe! Yerushalayim does not accept our consolation!

HaShem replied: You and I will go to comfort her.

This is, ‘Be comforted, be comforted, My nation’ – Comfort her, comfort her, My nation. Comfort her, O upper realms; Comfort her, O lower realms. Comfort her, the living; comfort her, the deceased. Comfort her in this world, comfort her in the next world. Comfort her for the loss of the ten tribes, comfort her for the tribes of Yehudah and Binyamin.

This is, ‘*Nachamu, Nachamu Ami* [My nation] – *Nachamu, Nachamu Imi* [with Me].’

3. Shemuel I 8:2

4. Ibn Ezra to Yoel 1:1

אין לנו דרך לדעת דורו ולפי הפשט איננו בן שמואל ודע כי כל נביא שיזכיר שם אביו היה נכבד ואם היה אביו נכבד יזכיר שניה' כמו צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה עד שהגיע אל הנכבד שהוא חזקיה המלך:

We have no way to determine his generation. In the simple read, he is not the son of Shemuel. Also, know that when the father of a prophet is named, that indicates he was an honored person. If his grandfather was honored, it will mention both. For example: Tzefaniah son of Kushi son of Gedalyah son of Amaryah son of Chizkiyah – they are listed until the lineage reaches the honored one, King Chizkiyah.

5. Midrash, Bamidbar Rabbah 10:5

ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה רבנין אמרי מה זה רשע אף זה רשע ר' יודן אמר בשם ר' סימון לבסוף עשו תשובה ולכך נקרא שמו ושני שנשתנו למעשים טובים ולכך זכו לרוח הקדש הה"ד (יואל א) דבר ד' אשר היה אל יואל בן פתואל זה שמואל למה נקרא שמו פתואל שפיתה להקב"ה בתפלתו

‘And the name of his firstborn was Yoel, and the name of his second was Aviyah.’ The sages said: Just as the first was wicked, so the second was wicked. R' Yudin said, in the name of R' Simon: They repented in the end, which is why the he was called שני, meaning that he deeds changed [נשתנו] to perform good deeds. Therefore they merited Divine inspiration, as it is written, ‘The message of Gd to Yoel ben Petuel.’ This was Shemuel. Why was he called ‘Petuel?’ Because he seduced [פיתה] Gd with his prayer.

6. Midrash, Seder Olam 20

יואל ונחום וחבקוק נתנבאו בימי מנשה, ומפני שלא היה מנשה כשר, לא נקראו על שמו, וכן הוא אומר וידבר ה' אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו

Yoel and Nachum and Chavakuk prophesied during the days of Menasheh, but they were not identified with him because he was improper. And so it says, 'And Gd spoke to Menasheh and his nation, and they did not listen.'

7. Radak to Yoel 1:1

זה הנביא נתנבא תחלה על הארבה שיביא הקל יתברך בארץ ישראל על עונותיהם, ואחר כך נתנבא נבואה עתידה לימות המשיח ויש אומרים כי בימי יהורם בן אחאב ניבא זה הנביא שיהיה רעב בארץ כמו שאמר כי קרא ד' אל הרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים הד' שנים היו ד' מיני ארבה והג' שנים היו הגשמים נעצרים, ובסדר עולם אמר כי בימי מנשה ניבא ואמר יואל נחום חבקוק נתנבאו בימי מנשה, ולפי שלא היה מנשה כשר לא נקראו על שמו:

This prophet prophesied first about the locusts which Gd would bring to Israel for their sins. Then he prophesied about the future, the days of Mashiach. Some say he presented this prophecy in the days of Yehoram ben Achav, when there was a famine in the land, as it is written (Melachim II 8:1), 'For Gd has called for a famine, and it has come to the land for seven years.' Four years were the four types of locusts, and three years were of drought.

8. Daat Mikra, Introduction to Yoel

יש אומרים שניבא יואל סמוך לאחר בניין בית השני. אסמכתאות לדעה זו: יואל נוקט בשם 'יהודה' גם במקום שהכוונה ודאי לכל ארץ ישראל המובטחת כולה: ויהודה לעולם תשב וירושלים לדור ודור (ד:כ). בהטפתו לתשובה אינו מונה חטאים מפורשים ואינו מזכיר את העבודה זרה, שהנביאים הרבו להוכיח עליה בבית ראשון אך בימי בית שני נעקרה מישראל. אין יואל מזכיר את המלך בעת שהוא מדבר על כינוס כל העם לתפילה בבית ד'.

אסמכתאות אלה אינן הוכחות חותכות. הזכרת 'היונים' (ד:ו) אינה ראייה לאחר, אלא להקדים, לפי שיוון מתוארת כאן כמקום רחוק, שהגולה לשם אינו יכול לשוב על נקלה לארצו. ועוד: היונים עצמם אינם מצויים בארץ...

Some say that Yoel prophesied soon after the construction of the second Beit haMikdash. These are supports for this view: Yoel used the name 'Yehudah' even where the intent was certainly for the entire, promised land of Israel (4:20). Also, in his appeal for teshuvah he does not enumerate specific sins, and he does not mention idolatry - regarding which the prophets rebuked at length in the first Beit haMikdash, but which was uprooted from Israel in the second Beit haMikdash. Yoel does not mention the king when he speaks about the nation gathering to pray in the house of Gd.

These supports are not decisive. The mention of the Greeks (4:6) is not proof to postpone, but rather to make the date earlier, because Greece is described as a distant land, such that one who was exiled there could not return to his land easily. Further, the Greeks themselves were not found in the land...

The Book

Poetic Parallelism - 1:2

Punning – 1:5, 1:9; 1:10-11-12

Popular pesukim – 2:26-27; 3:3; 4:21

Two parts, one message?

The three-way relationship: Gd, Israel, the Jewish People